

ΦΕΡΝΩ ΜΠΟΥΛΑΝΤΟΖΕΣ
ΦΩΝΑΖΩ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΤ
ΚΙ ΑΣ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΣΤΕΓΟΙ
ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΡΟΜΑ!

(κι όλα μια χρόνο με τ αφεντικό...)

Τα δεδομένα έχουν ως εξής: Υπάρχουν 5 οικογένειες Ρομά που ζουν εδώ και 20 περίου χρόνια σε έναν αυτοσχέδιο καταυλισμό ανάμεσα στο Καστρίτσι και στο Πανεπιστήμιο, έχοντας φτιάξει τις ζωές τους εκεί, παλεύοντας με νύχια και με δόντια να επιβιώσουν στον αφιλόξενο γι' αυτούς κόσμο. Οι άνθρωποι αυτοί δεν κάθονται στο σβέρκο κανενός. Καμια 20αριά πιστοιρίκια που ανά άτακτα χρονικά διαστήματα κατεβαίνουν στο Πανεπιστήμιο, ζητώντας πενηντάλεπτα και κάνοντας χαβαλέ, βαφτίζονται από τα τοπικά μήντια στυγεροί εγκληματίες. Ο πρύτανης βάζει μπάρες, κινεί νομικές διαδικασίες για την εκκένωση του καταυλισμού, το δικαστήριο αποφασίζει υπέρ του κι από μέρα-σε-μέρα αναμένεται η επέμβαση των μπάτσων.

Καταρχήν, θεωρούμε πως ο πανεπιστημιακός χώρος δεν είναι τσιφλίκι των πρυτανικών αρχών, των καθηγητών και των φοιτητών, αλλά αντίθετα αποτελεί ένα μέρος στο οποίο κάθε κοινωνικό κομμάτι που βιώνει τη λεπλασία της ζωής του, έχει όλα τα δίκια του κόσμου να το χρησιμοποιεί για να καλύψει τις ανάγκες του. Σε μια εποχή που όλο και περισσότεροι άνθρωποι δυσκολευόμαστε να τα βγάλουμε πέρα, να πληρώσουμε νοίκια και λογαριασμούς, να βρούμε δουλειά, στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε όσους, είτε λόγω επλογής είτε λόγω ανάγκης, διεκδικούν και καταφέρνουν να λύσουν το πρόβλημα της στέγασης, φτιάχνοντας κοινότητες με τους δικούς τους όρους. Κι αφού λοιπόν κάποιοι βρέθηκαν σ' αυτή τη θέση και τ' αφεντικά δε μπορούν να βγάλουν κέρδος απ' αυτούς, αντιμετωπίζονται αυτόματα ως περισσεύματα και πετιούνται στο καλάθι των αχρήστων, δεχόμενοι την ωμή κρατική καταστολή.

Ο πρύτανης Παναγιωτάκης αποδεικνύεται καλό σκυλί των αφεντικών του. Προσπαθώντας να πείσει πως τους είναι ακόμα χρήσιμος, επαναφέρει το ακροδεξιάς έμπνευσης τρίπτυχο “πουχία, τάξη κι ασφάλεια” στο χώρο του πανεπιστημίου. Γι' αυτό βάζει μπάρες και φυλάκια, ελέγχοντας το ποιος μπαίνει και το ποιος βγαίνει, απαγορεύοντας την είσοδο σ' όποιον θεωρεί ανεπιθύμητο, γι' αυτό αύριο θα πετάξει στο δρόμο μικρά παιδιά. Για να πείσει τ' αφεντικά του πως είναι ικανός να είναι ο διαχειριστής του “νέου” πανεπιστημίου, του πανεπιστημίου της εθνικής ενότητας, που θα χωράνε όλοι: εκτός από αυτούς που δε χωράνε. Άλλα όπου ακούς “πουχία τάξη κι ασφάλεια”, ανθρώπινο κρέας μυρίζει. Και καλές οι συριζέικες κορώνες του πρύτανη ενάντια στο σχέδιο Αθηνά, αλλά ακόμα “καλύτερες” (για τους εντολοδότες του) οι χρυσαυγίτικες πρακτικές του.

Ο πρύτανης Παναγιωτάκης είναι ρατσιστής κι αυτουργός του εγκλήματος, αυτός που δίκασε και καταδίκασε δεκάδες ανθρώπους να ξεσπιτωθούν. Τους έστειλε στο δικαστήριο, κατασκεύασε το ιδεολογικό περίβλημα περί “εγκληματικότητας”, τους “επισκέφθηκε” μαζί με τους μπάτσους για να τους δώσει το προειδοποιητήριο της εκκένωσης. Το μόνο που μένει να δούμε είναι αν θα ντυθεί ΜΑΤάς και θα οδηγήσει την μπουλντόζα που θα λιώσει τις παράγκες, ή αν θα αφήσει τη βρωμοδουλειά για άλλους, μιας και το πρυτανικό *savoir-vivre* δεν του επιτρέπει να λερώσει τα χεράκια του. Ότι κι αν γίνει, θα μας βρει απέναντι του.

νομάδες της τριτοβάθμιας